

CET

Comissió d'Empresa i Treball
Parlament de Catalunya

Sessió 21. Dijous, 30 d'octubre de 2025. XV legislatura

DOSSIER

ORDRE DEL DIA

1. Proposta de resolució sobre l'augment del salari mínim interprofessional per a complir la Carta Social Europea. Tram. 250-00539/15 Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la Proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 226, 22; esmenes: BOPC 274, 25).
 2. Proposta de resolució sobre el garantiment de la participació de les empreses d'inserció laboral sense ànim de lucre en la línia ACOL de subvencions. Tram. 250-00622/15 Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la Proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 255, 30; esmenes: BOPC 287, 51).
 3. Proposta de resolució per a la defensa i la protecció de la propietat industrial i el comerç local. Tram. 250-00628/15 Grup Parlamentari de VOX en Cataluña. Debat i votació (text presentat: BOPC 261, 14).
 4. Compareixença de Sílvia Bach i López, presidenta de l'Observatori Dona, Empresa i Economia, de la Cambra de Comerç de Barcelona, davant la Comiss   d'Empresa i Treball per a informar sobre la seva visió de la Llei org  nica 2/2024, de representació paritària i presència equilibrada de dones i homes. Tram. 357-00421/15 Comiss   d'Empresa i Treball. Compareixença.
 5. Compareixença de José Miguel de la Dehesa, director de la Fundació Factor Humà, davant la Comiss   d'Empresa i Treball per a informar sobre la seva visió de la Llei org  nica 2/2024, de representació paritària i presència equilibrada de dones i homes. Tram. 357-00422/15 Comiss   d'Empresa i Treball. Compareixença.
-

Punt 1 | Debat i votació de la Proposta de resolució i de les esmenes presentades

Proposta de resolució sobre l'augment del salari mínim inter-professional per a complir la Carta Social Europea

250-00539/15

PRESENTACIÓ: GP ERC

Reg. 37890 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 13.05.2025

A la Mesa del Parlament

Ester Capella i Farré, portaveu del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Jordi Albert i Caballero, portaveu a la Comissió d'Empresa i Treball del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, d'acord amb el que estableixen els articles 167 i 168 del Reglament del Parlament, presenten la Proposta de resolució Sobre un Salari Mínim Interprofessional per fer possible el compliment de la Carta Social Europea a Catalunya, per tal que sigui substanciada davant la Comissió d'Empresa i Treball, amb el text següent:

Exposició de motius

Segons les darreres estimacions disponibles de fons oficials (2023), la Mostra Contínua de Vides Laborals (MCLV), el salari anual mitjà a Catalunya es situa en 30.515,34 euros. En el cas de les dones, és un 20% inferior, 27.060,81 euros. Per sectors d'activitat, hi ha persones treballadores amb una remuneració sensiblement inferior a la mitjana.

Aquest és el cas, entre altres, dels assalariats en l'àmbit de l'hostaleria, on cobren de mitjana 18.415,63 euros. També es troben en situacions especialment complicades els treballadors residents a alguns municipis en particular: a tall d'exemple, entre els habitants de Lloret de Mar el salari mitjà és de 21.179,55 euros, i entre els de Santa Coloma de Gramenet, de 22.989,66 euros.

Per contextualitzar aquestes xifres cal recordar que, d'acord amb les dades de l'Institut d'Estudis Catalans del darrer any del que disposem d'informació estadística sobre l'estructura salarial (2023), en una llar on convisin dos adults i dos infants, a Catalunya, es considera que percebre 26.384,80 euros o menys, et situa en una situació de risc de pobresa. Tanmateix, això és únicament una xifra mitjana del conjunt del país que no retrata les realitats de cada part del territori. Aquest llindar de risc de pobresa es veuria encara més accentuat en determinats municipis on el cost de la vida és molt més elevat que en la mitjana nacional de Catalunya. De fet, el mateix any 2024, a la ciutat de Barcelona, únicament el preu del lloguer d'un habitatge es situava de mitjana en un màxim històric de 14.316 euros i, en conseqüència, és fàcil entendre que són necessaris molts més recursos per mantenir-hi una vida digna.

Totes les dades exposades retraten una societat, a Catalunya però també a la resta dels Països Catalans, que, com altres del continent europeu, viu de forma generalitzada un fenomen que en el darrer període històric havia estat gairebé anecdòtic: el dels treballadors pobres. Es calcula que a Catalunya hi ha al-

menys 400.000 persones que, tot i vendre la seva força de treball, no obtenen els ingressos suficients per desenvolupar sostingudament un projecte vital de forma autònoma. A més, aquesta situació segueix una tendència alcista arrel d'una pressió inflacionària superior a l'augment dels salaris. Així, tot i els tímids increments salarials dels darrers anys, l'increment de preus patit des de la pandèmia social i sanitària del COVID 19 va provocar una pèrdua de poder adquisitiu per a la majoria de treballadors i treballadores.

Aquesta dinàmica es reproduceix arreu dels Països Catalans. A les Illes Balears, el creixement del preu de l'habitatge ha multiplicat per quatre el dels salaris durant l'última dècada. Com a resultat d'això, més d'un 52% de les llars destinaven l'any passat una quantitat de recursos superior al llindar del 30% habitualment marcat com a límit per a la sostenibilitat financera, sent el segon territori amb un percentatge més alt de tot l'Estat.

Per la seva banda, València i Alacant van ser dues de les quatre províncies de l'Estat on el preu de llogar habitatge es va incrementar més el 2024. El fenomen dels treballadors pobres també és visible de forma especialment crua al País Valencià: 320.000 treballadors, el 13,8% de la població ocupada, no podia fer front a despeses quotidianes malgrat tenir una nòmina a final de mes.

Aquest fet resulta especialment escandalós a l'observar que els salaris reals segueixen una tendència clarament separada de la dels beneficis empresarials, que en el darrer any, al conjunt de l'Estat, van créixer un 12,1%: més del doble que l'any anterior. Encara més, en sectors amb salaris i condicions laborals especialment precàries com el de l'hostaleria, es van incrementar fins a un 25,7% de mitjana. De retruc, aquesta pèrdua de salari real atenent a la inflació i la conseqüent reducció de les cotitzacions, dificulta el finançament del sistema de Seguretat Social. Al marge del sobradament demostrat saqueig de la Seguretat Social dels darrers anys (els coneguts com a «gastos impropios»), la pèrdua de salari és el principal factor d'amenaça pel sosteniment de les prestacions contributives a l'Estat espanyol. I, per suposat, la percepció de salaris més baixos donarà lloc a la percepció futura de pensions baixes, que poden arribar a ser insuficients per donar resposta al cost de la vida de moltes persones treballadores en la darrera etapa de la seva vida.

Per combatre aquesta situació, cal adoptar polítiques ambicioses que permetin recuperar el pes de les rendes del treball respecte el conjunt de la economia. Cal que les treballadores i treballadors percebin una remuneració justa i adequada pel treball que desenvolupen i per la riquesa que generen. Un dels instruments més útils a aquest efecte és l'increment del Salari Mínim Interprofessional. La Carta Social Europea ratificada per l'Estat espanyol l'any 1980 afirma en el seu article 4 que tots els treballadors tenen dret a una remuneració suficient que els asseguri una vida digna. La norma internacional també recomana que el Salari Mínim Interprofessional (SMI) equivalgui com a mínim al 60% dels salaris mitjans d'un país o regió.

Aquest és un mandat que l'Estat espanyol incompleix de forma clara i que resulta especialment flagrant en aquells territoris on hi ha uns salaris mitjans i un cost de la vida més elevats, com en el cas de Catalunya. Al nostre país, com hem dit, el salari mitjà l'any 2023 va ser de 30.515 euros. Per tant, per donar compliment a les estipulacions de la Carta Social Europea, hauríem d'haver comptat amb un SMI de 18.309 euros. Tanmateix, el Salari Mínim fixat per l'Estat espanyol per aquell any va ser de 15.120 euros, el que genera

un diferencial de 3.189 euros que empobreix i precaritza. Si fem una projecció per al 2025, aquest salari hauria de ser de 19.950 euros, que contrasten amb els 16.576 fixats com a SMI vigent. Per tant, d'acord amb la normativa internacional Catalunya hauria de comptar amb un Salari Mínim fixat per llei d'almenys 1.420 euros al mes per 14 pagues, 236 euros més que els 1.184 euros mensuals de l'actual SMI. El Salari Mínim Interprofessional és una eina doblement útil que no només beneficia aquells treballadors més vulnerables que cobrarien menys de l'import fixat si l'administració no fixés un topall mínim d'obligat compliment, sinó que indirectament realitzen una pressió a l'alça del conjunt de salaris. Així, com a conseqüència d'aquest efecte tractor, de l'increment del salari mínim se'n beneficia la pràctica totalitat d'assalariats, que tenen l'oportunitat de negociar col·lectivament els increments equivalents a la pujada de l'SMI. Tanmateix aquesta cadena únicament funciona si l'SMI respon a la realitat efectiva del territori i del teixit productiu del país. En el cas de Catalunya, el fet que l'Administració General de l'Estat sigui l'únic ens públic que decideixi quin ha de ser el Salari Mínim suposa un greuge pels treballadors i és una font de desigualtats.

L'establiment de diferents Salaris Mínims en un Estat és una realitat habitual en un món profundament heterogeni com l'actual. Tal com recull l'informe «El salari mínim de referència català: estimació i incidència potencial» de la Generalitat de Catalunya, estats com el Canadà, la Xina, Indonèsia i el Japó tenen salaris mínims establerts per part del propi estat que varien per regions. A més, en altres països com els EUA hi ha diferències en el salari mínim entre estats però aquest és degut a l'establiment d'un salari mínim per altres administracions, com la local o l'estatal. Així, als EUA hi ha un salari mínim federal però també són permesos salaris mínims estatals o fins i tot municipals. Brasil i Rússia també combinen un salari mínim nacional amb la possibilitat d'establir salaris mínims regionals. Des del 2000, el Brasil permet que cada estat determini un salari mínim propi per sobre del nivell del salari mínim nacional.

Per aquests motius, presenta la següent:

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya:

1. Considera necessari incrementar el Salari Mínim Interprofessional fins situar-lo en un import equivalent al 60% del salari mitjà de l'Estat.
2. Insta al Govern de la Generalitat a que exigeixi que el Govern de l'Estat realitzi les modificacions normatives oportunes per fer possible que la Generalitat de Catalunya pugui fixar un Salari Mínim Interprofessional superior a l'SMI estatal en la línia de les resolucions aprovades al Parlament de Catalunya a favor d'un Salari de Referència Català i per donar compliment a l'objectiu establert per la Carta Social Europea, garantint així unes condicions de vida dignes per a tots els treballadors i treballadores.

Palau del Parlament, 5 de maig de 2025

Ester Capella i Farré, portaveu; Jordi Albert i Caballero, portaveu a la CET,
GP ERC

ESMENES PRESENTADES

Reg. 44346; 44526 / Admissió a tràmit: Mesa de la CET, 10.07.2025

GRUP PARLAMENTARI DE JUNTS (REG. 44346)

Esmena 1

GP de Junts (1)

De modificació del punt 1

1. Considera necessari incrementar el Salari Mínim Interprofessional fins situar-lo en un import equivalent al 60% del salari mitjà de *Catalunya*.

Esmena 2

GP de Junts (2)

D'addició al punt 2

2. Insta al Govern de la Generalitat a que exigeixi que el Govern de l'Estat realitzi les modificacions normatives oportunes per fer possible que la Generalitat de Catalunya pugui fixar un Salari Mínim Interprofessional superior a l'SMI estatal en la línia de les resolucions aprovades al Parlament de Catalunya a favor d'un Salari de Referència Català, *i amb concertació social*, per donar compliment a l'objectiu establert per la Carta Social Europea, garantint així unes condicions de vida dignes per a tots els treballadors i treballadores.

GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTES I UNITS PER AVANÇAR (REG. 44526)

Esmena 1

GP Socialistes i Units per Avançar (1)

~~De supressió~~ i **addició** d'una part del punt 2

2. Insta al Govern de la Generalitat a que **valori amb** ~~exigeixi que~~ el Govern de l'Estat ~~realitzi~~ les **possibles** modificacions normatives oportunes per fer possible que la Generalitat de Catalunya pugui fixar un Salari Mínim Interprofessional superior a l'SMI estatal en la línia de les resolucions aprovades al Parlament de Catalunya a favor d'un Salari de Referència Català i per donar compliment a l'objectiu establert per la Carta Social Europea, garantint així unes condicions de vida dignes per a tots els treballadors i treballadores.

Punt 2 | Debat i votació de la Proposta de resolució i de les esmenes presentades

Proposta de resolució sobre el garantiment de la participació de les empreses d'inserció laboral sense ànim de lucre en la línia ACOL de subvencions

250-00622/15

PRESENTACIÓ: GP ERC

Reg. 43278 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 17.06.2025

A la Mesa del Parlament

Ester Capella i Farré, portaveu del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Jordi Albert i Caballero, portaveu a la Comissió d'Empresa i Treball del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, d'acord amb el que estableixen els articles 167 i 168 del Reglament del Parlament, presenten la Proposta de resolució per garantir la participació de les empreses d'inserció sense ànim de lucre a la línia ACOL de subvencions, per tal que sigui substanciada davant la Comissió d'Empresa i Treball, amb el text següent:

Exposició de motius

La línia ACOL proporciona subvencions destinades a un dels col·lectius de persones més desprotegits i amb més risc d'exclusió social, les persones migrades extracomunitàries que, trobant-se en situació administrativa irregular, estan en disposició de fer un arrelament social.

Com a part del programa, el SOC subvenciona els contractes de treball de 12 mesos de durada a jornada completa per a persones que compleixin els requisits per obtenir una autorització de residència temporal per circumstàncies excepcionals d'arrelament social i que puguin subscriure un contracte de treball.

Les empreses d'inserció sense ànim de lucre, tot i estar formalment reconegudes com a entitats beneficiàries segons l'article 3.1.c de l'Ordre EMT/89/2024, queden excloses de facto de la línia ACOL per dues vies normatives a les bases d'aquesta línia de subvenció.

En primer lloc, per la restricció material per col·lectiu destinatari, recollida en el punt 3.4 de les bases que estableix que «Les entitats beneficiàries de l'apartat c de la base 3.1 [empreses d'inserció] queden restringides a les línies de convocatòria que tinguin com a col·lectiu de persones destinatàries les persones joves especialment vulnerables, derivades dels Serveis Socials, dels sistemes de protecció i/o Justícia de la Generalitat de Catalunya.» I, com a conseqüència, limita l'accés de les empreses d'inserció únicament a convocatòries dirigides a joves derivats dels serveis socials o del sistema de protecció. Així, queden automàticament excloses de qualsevol altra línia, com és el cas de la línia ACOL, adreçada a persones migrades en situació administrativa irregular.

En segon lloc, per la exclusió operativa per requisit de plantilla, recollit en el punt 4.1 ag) de les bases, que estableix la necessitat de «Disposar d'una

plantilla de, com a mínim, una persona contractada. No es computaran les persones contractades mitjançant una subvenció.» I que encara que aquesta disposició es va reformular (Ordre EMT/155/2024) per limitar l'exclusió només a les contractacions realitzades amb subvencions del mateix programa Treball i Formació, en la pràctica administrativa es manté una interpretació extensiva que exclou del còmput les contractacions finançades amb qualsevol altra subvenció pública. Això penalitza les empreses d'inserció petites i sense ànim de lucre que depenen de subvencions públiques per sostenir la seva estructura.

Així doncs, les bases reguladores del Programa Treball i Formació, en particular a través de la base 3.4 i la interpretació restrictiva de la base 4.1 ag), exclouen de facto les empreses d'inserció sense ànim de lucre de participar en la convocatòria ACOL, contradient el seu reconeixement legal, la seva funció social i l'estratègia d'inclusió del SOC.

Per aquests motius, es presenta la següent:

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

- 1) Modificar el punt 3.4 de les bases per permetre la participació de les empreses d'inserció en totes les línies del programa, inclosa la línia ACOL.
- 2) Garantir, per mitjà d'una instrucció o aclariment tècnic, que el punt 4.1 ag) de les bases s'apliqui únicament a contractes finançats per la mateixa línia del programa.
- 3) Reforçar la inclusió del model d'empresa d'inserció sense ànim de lucre com agent idoni i prioritari en les polítiques públiques d'inclusió laboral.

Palau del Parlament, 5 de juny de 2025

Ester Capella i Farré, portaveu; Jordi Albert i Caballero, portaveu a la CET, GP ERC

ESMENES PRESENTADES

Reg. 49512 / Admissió a tràmit: Mesa de la CET, 23.07.2025

GRUP PARLAMENTARI DE JUNTS (REG. 49512)

Esmena 1

GP de Junts (1)

D'addició al punt 1

1. Modificar el punt 3.4 de les bases per permetre la participació de les empreses d'inserció en totes les línies del programa, inclosa la línia ACOL, *i establir un sistema d'avaluació anual de resultats que garanteixi l'eficiència en la inserció laboral d'aquests col·lectius amb especial risc d'exclusió social.*

Esmena 2

GP de Junts (2)

D'addició al punt 2

2. Garantir, per mitjà d'una instrucció o aclariment tècnic, que el punt 4.1 ag) de les bases s'apliqui únicament a contractes finançats per la mateixa línia del programa, *simplificant els requisits burocràtics per a la gestió d'aquests tràmits que permeti a les entitats centrar-se en la seva funció social.*

Esmena 3

GP de Junts (3)

*De modificació i **addició** del punt 3*

Reforçar la inclusió del model d'empresa d'inserció sense ànim de lucre com agent *complementari* en les polítiques públiques d'inclusió laboral, ***potenciant aquelles que incorporin programes formatius que capacitin els treballadors per a la seva posterior incorporació al mercat laboral ordinari.***

Esmena 4

GP de Junts (4)

D'addició d'un nou punt 4

4. *Analitzar i concretar en el termini de sis mesos possibles bonificacions fiscals específiques per a totes les empreses PIMES que contractin persones procedents d'aquests programes d'inserció un cop finalitzat el període subvencionat.*

Esmena 5

GP de Junts (5)

D'addició d'un nou punt 5

5. *Promoure l'acompanyament integral de les persones beneficiàries d'aquests programes, incloent formació lingüística en català, coneixement de l'entorn socioeconòmic i cultural català, i programes d'acompanyament per facilitar la seva plena integració a la societat catalana.*

Punt 3 | Debat i votació

Proposta de resolució per a la defensa i la protecció de la propietat industrial i el comerç local

250-00628/15

PRESENTACIÓ: GP VOX

Reg. 43741 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 25.06.2025

A la Mesa del Parlament

Joan Garriga Doménech, portavoz del Grupo Parlamentario de VOX en Cataluña, Sergio Macián de Greef, portavoz adjunto del Grupo Parlamentario de VOX en Cataluña, Javier Ramírez Gutiérrez, diputado del Grupo Parlamentario de VOX en Cataluña, de acuerdo con lo establecido por los artículos 167 y 168 del Reglamento del Parlamento, presentan la Propuesta de resolución en defensa y protección de la propiedad industrial y el comercio local, para que sea sustanciada ante la Comissió d'Empresa i Treball, con el siguiente texto:

Exposición de motivos

La defensa de la propiedad industrial es una obligación de toda administración pública responsable. Las marcas, patentes y productos registrados son fruto del esfuerzo, la inversión y el talento de miles de emprendedores, fabricantes y empresas que sostienen el tejido económico. La falsificación de estos productos no solo constituye un delito económico: representa una amenaza directa al empleo, al libre mercado y al respeto a la ley.

En Cataluña, el comercio de proximidad, formado en su mayoría por autónomos y pequeñas empresas, sufre las consecuencias de una creciente impunidad frente a la venta ilegal de productos falsificados. Esta práctica, que opera al margen del sistema fiscal, laboral y normativo, vulnera los derechos de propiedad industrial, facilita la circulación de productos falsificados y genera una situación de competencia desleal frente a aquellos que cumplen con la ley.

Esta problemática se ve agravada por la expansión del fenómeno conocido como «top manta», especialmente en zonas turísticas y comerciales. La ocupación ilegal del espacio público y la oferta de productos fraudulentos socavan gravemente la actividad del comercio, afectando tanto a los empresarios como al conjunto del tejido económico local.

Es necesario recordar que esta actividad no solo vulnera la propiedad intelectual e industrial, sino que financia redes de distribución ilegal, fomenta la economía sumergida y lanza un mensaje peligroso de impunidad ante la infracción constante de la ley. Resulta inadmisibles que quienes cumplen con todas sus obligaciones tributarias y legales compiten en desigualdad de condiciones frente a quienes operan al margen de la ley.

Por todo ello, el Grupo Parlamentario de VOX en Cataluña presenta la siguiente:

Propuesta de resolución

El Parlament de Catalunya insta al Gobierno a:

1. Impulsar un Plan de Defensa del Comercio Legal y la Propiedad Industrial en Cataluña, que contemple acciones de inspección, sanción y protección jurídica a los titulares de marcas, diseños y productos registrados.
2. Proteger activamente al comercio de proximidad frente a la competencia desleal implementando medidas mediante bonificaciones, campañas institucionales de apoyo al consumo legal y medidas específicas para las zonas más afectadas por el comercio ilegal.
3. Coordinar con los Mossos d'Esquadra, Cuerpos y Fuerzas de Seguridad del Estado y policías locales dispositivos específicos para prevenir y erradicar la venta ambulante ilegal y la distribución de productos falsificados, priorizando la recuperación del espacio público para su uso legítimo.
4. Reforzar las campañas de concienciación dirigidas a consumidores y turistas, advirtiéndoles sobre los riesgos de adquirir productos falsificados y sobre el perjuicio que esta práctica supone para el empleo y el comercio nacional.
5. Garantizar la aplicación estricta del régimen sancionador vigente, tanto para quienes comercialicen como para quienes distribuyan o almacenen productos ilegales o falsificados.
6. Colaborar con los ayuntamientos y las asociaciones comerciales para diseñar e implementar planes de protección y dinamización del comercio local en las zonas más afectadas.

Palacio del Parlament, 17 de junio de 2025

Joan Garriga Doménech, portavoz; Sergio Macián de Greef, portavoz adjunto;
Javier Ramírez Gutiérrez, diputado, GP VOX
